

Hulpkring

Oekraïne 7

Cornelis Boogerd: meel@soverin.net

- 21-7-2022 -

Beeld van Tetiana Kovalenko uit Charkiv. Zij is docente aan de kunstacademie in Charkiv, en moeder van Marko die naar de vrijeschool Divosvit ging. (zie het verhaal van klasselerares Yaroslava Hurina in Nieuwsbrief nr 6). Tetiana vluchtte naar Tsjechië. Wij konden haar begeleiden naar een plek op de vrijeschool in Semily, waar men ook woonruimte voor haar vond.

Inhoud:

- **Inleiding**
- **Hulp in Nederland**
 - **Lokale hulpkringen**
- **Hulp buiten Nederland**
 - **Oekraïne:**
 - **Sophia Stichting**
 - **Slowakije**
 - **De kunst-therapeutische werkplaats "Consonant" in Odessa**
 - **Opleiding leraren in Horodenka – Elena Lichoded**
- **Over de kinderen – Irina Karaseva**
- **Antrovista**
- **Over de Hulpkring Oekraïne**

Beste mensen,

hierbij ontvangt u de zevende Nieuwsbrief van de Hulpkring Oekraïne. Het ziet er niet naar uit dat de oorlog op korte termijn zal stoppen. Rusland heeft een vijfde van het land bezet in het zuiden en oosten. Die onzekerheid maakt dat miljoenen mensen hun leven niet kunnen ordenen en opbouwen. Een aantal kan niet terug naar huis, of hebben hun huis verloren. Maar er zijn ook steeds meer initiatieven die proberen het leven weer op te pakken in de veiliger gebieden. Zo is er een nieuw initiatief voor een lerarenopleiding in Horodenka, Elena Lichoded schrijft daarover. Ook is er een bericht van Irina Karaseva, een lerares van de vrijeschool in Kyiv, die het lukte om haar klas in Stuttgart weer te ontmoeten. In de vorige Nieuwsbrief schreven we over de chrotta van Ettje Ferwerda, die in etappes naar de therapeutische werkplaats van Alla en Peter Selikhanovic in Odessa gebracht kon worden. Alla schrijft nu over haar werkplaats "Consonant".

Er gebeurt teveel om het allemaal in deze Nieuwsbrief op te nemen. Daarom hebben wij een webpagina bij Antrovista geopend, waar u de vorige Nieuwsbrieven kunt vinden, evenals enige achtergrond informatie:

<https://www.antrovista.com/ukraine.html>

Opvang in Nederland

Lokale Hulpkringen

Enkele mensen boden aan om vluchtelingen thuis op te vangen. Daar zijn we heel blij mee! We staan open voor meer aanbiedingen, want we denken dat er nog meer vluchtelingen zullen komen. Wij stimuleren daarbij de vorming van **lokale hulpkringen** van mensen die elkaar kunnen aanvullen en steunen met de opvang. Zo'n hulpkring kan ook gevormd worden wanneer vluchtelingen in een voorlopige opvang van de gemeente wonen, en niet ergens prive opgevangen kunnen worden. Een groepje van bijvoorbeeld vier mensen kan zich voorbereiden door te zien wat de mogelijkheden, procedures en contacten zijn. Ook dan zijn de vluchtelingen blij met begeleiding op verschillende gebieden, en gewoon met warme aandacht. Wie daar interesse voor heeft kan zich bij ons aanmelden met een vragenlijstje dat op onze webpagina gedownload kan worden.

Hulp buiten Nederland

Oekraïne

De Sophia Stichting :

Zoals meermaals ter sprake kwam, werken wij intensief samen met de Sophia Stichting in Oekraïne, waarin mensen uit verschillende steden en werkgebieden zich verenigden, zoals vrijescholen, heilpedagogie, euritmisten en medici. Sophia steunde bijvoorbeeld: – de therapeutische werkplaats in Odessa (zie het bericht in deze Nieuwsbrief) – de vrijeschool uitgeverij Naïri in Kyiv – een groot zomerkamp voor gezinnen met therapeutische elementen in de Karpathen – het lerarenseminar in Horodenka – vele individuele mensen die door de oorlog in problemen kwamen, ook studenten van de opleiding – een groep medici die medicijnen inkoopt en verdeelt, de artsengroep maakt nu ook deel uit van Sophia.

Ons leidend principe van "zelfbestemming" (zie Nieuwsbrief 5) brengen wij zo in praktijk, dat we de meeste aanvragen niet zelf beoordelen en behandelen, maar doorsturen naar Sophia. Zij hebben ter plekke een beter zicht op wat reëel is. Door ons terug te houden, ontstaat niet een afhankelijkheid van een buitenlands fonds en eventuele machtstructuren daar omheen. Wij doneren af en toe een groter bedrag aan Sophia, zodat zij vrij zijn om dat in te zetten waar zij het zinvol achten. Zo konden we half juli weer 10.000.- euro overmaken, dankzij uw steun. De Sophia Stichting dankt u heel hartelijke daarvoor! We krijgen wel een beeld van waar dat geld naar toe gaat, en sommige initiatieven schrijven voor de Nieuwsbrieven een bericht voor onze lezers en donateurs.

Slowakije

In Slowakije worden een aantal gezinnen opgevangen door de vrijescholen. De Associatie van vrijescholen kreeg een donatie van Stichting Helias in maart. Daarmee werden de gezinnen geholpen om de tijd te overbruggen tot ze een uitkering van de overheid kregen, en ook werden seminaren over trauma-pedagogie hiervan betaald. Nu komen ze toch in de knel, omdat het lang duurt voordat de uitkeringen van de overheid worden gegeven, en omdat men enkele mensen een baan wilde geven in de vrijeschool, maar de overheid moeilijkheden opwerpt. Wanneer ze het niet redden komen ze bij ons terug met een vraag om steun voor de vluchtelingen.

Vluchtelingen

De situatie voor veel vluchtelingen blijft onzeker. De afgelopen tijd reisden een aantal mensen uit de veiliger gebieden weer terug - tijdelijk om iets te regelen, of ook om te blijven. Maar de oorlog verdrijft ook weer nieuwe mensen. Ook bewegen mensen die al ergens op reis zijn vaak weer verder, omdat ze een betere plek zoeken. In gesprek over hun mogelijkheden kiezen ze meestal niet voor Nederland, vanwege taal en afstand. Dan helpen we ze een plek te vinden in bijvoorbeeld Tsjechië, Slowakije of Duitsland. Een gezin begeleidden we vanuit Polen naar Leeuwarden, waar ze bijgestaan worden door Maria Ratering. We blijven open om mensen te begeleiden naar een goede plek ergens in Europa.

De kunst-therapeutische werkplaats "Consonant" in Odessa

In de vorige Nieuwsbrief las u over de chrotta, die in etappes naar Odessa gebracht werd. De eindbestemming was de therapeutische werkplaats van Alla en Peter Selichanovich en Natalja Mykyta. Hieronder stuurt Alla een bericht over haar werkplaats. (vert. CB)

Het project: Genezen door kunst

Wij zijn het college van "Consonant" (Sozvuchie), het centrum voor ontmoeting van de kunsten. Wij, Alla en Petr Selichanovich en Natalja Mykyta, willen vluchtelingen helpen uit de bezette gebieden van Oekraïne. De mensen zijn getraumatiseerd door de oorlog door explosies, verlies en verwondingen. Kinderen en volwassenen hebben ook psychische hulp nodig. Ons verlangen werd gesteund door betrokken inwoners van Odessa die een verbinding hebben met verschillende kunstrichtingen. Wij zijn zelf musici, en worden aangevuld door: euritmisten, acteurs, handwerkers en een psycholoog. Zo is het project "Genezen door kunst" ontstaan.

Een van de belangrijke gebieden van ons werk zijn de concerten. Tweemaal per maand houden we liefdadigheidsconcerten. Zij bieden de mogelijkheid om elkaar te ontmoeten, te communiceren, om vertrouwde banden aan te gaan, verschillende soorten kunst te genieten, en om zelfmusicus te worden. Ook kan men euritmie beoefenen en de ziel met schoonheid vullen.

Vanaf 1 juni heeft ons centrum klassen die verbonden zijn met verschillende soorten kunsten. Wij geven u een korte rondleiding:

Euritmie

In de grote hal doen mensen euritmie. Dankzij euritmie kun je je krachten versterken en innerlijke harmonie voelen. Je kunt remmingen, spasma's en stress overwinnen en werken aan post-traumatische syndromen.

Muziek

We gaan verder naar de volgende klas. Hier wordt muziekles gegeven voor kinderen. We leren verschillende instrumenten kennen, we onderzoeken het karakter van hun klank, begrijpen wat dit instrument vertegenwoordigt, welke associaties het oproept. Daarna vormen we ons een beeld van een orkest. Maar het

belangrijkste instrument is onze stem, die moeten we ook leren kennen en uitproberen. Verder hebben we lier- en fluitgroepjes.

Houtbewerking

Ook hebben we een houtwerkplaats. Hier kun je al de houtbewerkings-instrumenten leren kennen. En dan leer je om met je eigen handen een houten stuk speelgoed te maken, of een muziekinstrument. Kunt u zich voorstellen hoeveel vreugde het geeft om te spelen met speelgoed dat je zelf hebt gemaakt?

Schilderen

We gaan verder. In deze klas beleven we de wonderen van het schilderen. Je kunt de geboorte van verschillende kleuren volgen, hoe zij elkaar ontmoeten, en zelf voelen hoe je de ene of de andere kleur beleeft.

Kleutergroep

Er is ook een ruimte voor kinderen vanaf 3 jaar oud. Bij de muzieklessen dansen de kinderen, ze leren instrumenten kennen, zingen, orkestjes vormen en muzikale spelletjes spelen. Natuurlijk moet je daarna rusten en eten. Na de rust is het tijd om iets met je handen te gaan doen. Wat zal het vandaag worden? Misschien een bootje van een notendop, of een lieveheersbeestje, of een muziekinstrument?

Toneel

Wanneer we verder gaan in de rondleiding, zien we echte acteurs en actrices. Hier hebben we een toneelklas. Het kan hier erg lawaaiig zijn, maar ook heel zinvol. We doen een veelheid aan oefeningen voor de spraak, het lichaam, om plasticiteit en kunstzinnigheid te ontwikkelen. En we willen ze in ieder geval een bijzonder verhaal laten horen en zien.

Handwerken

In de volgende klas doen volwassenen en tieners naaldwerk. Dat is de beste therapie. Onze ambachtvrouwen leren je om een bloem van wol te maken, of een engel, sieraden, een glas-in-loodraam. Om armbanden te weven en nog veel en veel meer.

Psycholoog

De psychologen werken in de volgende klas met tieners. Zij spelen samen sociale spelletjes, onderzoeken zichzelf, ontdekken nieuwe manieren van communicatie, leren elkaar beter kennen, ondersteunen en echte vrienden worden.

Madonna

Nu komen we in een heel stille ruimte. Hier onderzoeken we op een kunst-therapeutische manier de madonna's van Raphaël, Michelangelo en Donatello. Op dat moment klinkt er een lied dat speciaal voor dit bepaalde schilderij is gecomponeerd. Deze therapie helpt om de slaap te verbeteren, angst en stress af te bouwen. Het helpt mensen die met kinderen werken of met erg zieke patienten.

U kunt de therapeutische werkplaats ook direct steunen via de rekening van Stichting Sophia bij de GLS Treuhand:

IBAN: DE63 4306 0967 0013 0227 10

BIC: GENODEM1GLS.

Hierbij aangeven: Sophia Stiftung – Alla Selichanovich Projekt "Heilen mit Kunst".

Over de lerarenopleiding in Horodenka – Elena Lichoded

Ik wil u iets vertellen over de vrijeschool "Pokuttia", een initiatief in Horodenka, West-Oekraïne. Deze regio werd in de oorlog het centrum van de vrijeschool pedagogie in Oekraïne. Eerst wat geschiedenis:

De school werd opgericht door de eigenaars van "Pokutska Ceramics". Zij investeerden 10% van hun winst in onderhoud en ontwikkeling van de school. Dankzij deze hulp kreeg de school hun sprookjesachtige gebouw, en de ouders betalen wat ze kunnen opbrengen.

In het begin van de oorlog werd de Pokuttia school een gemoedelijke en gastvrije plek waar leraren en ouders van andere vrijescholen in Oekraïne naar toe konden, nadat het bij hen te gevaarlijk werd. Sommigen rustten uit en reisden verder naar het buitenland, andere bleven in Horodenka.

Er waren vele jonge leraren die met liefde en enthousiasme met de kinderen werkten in de Pokuttia School. Zij wilden graag leren van ervaren leraren, die het lot naar Horodenka had gebracht. De leiding van de oekraïense opleiding voor vrijeschool pedagogie besloot de eerste cursus te geven met de school als basis.

Het eerste seminar was in april met steun van de school. De 19 studenten uit vele steden betaalden mee naar vermogen. Alle andere kosten betaalde de school, evenals de materialen. Ook werd kinderopvang verzorgd. Bij het tweede seminar in juni kwam men daarop terug, en moesten de studenten zelf betalen. Zij die dat niet konden, namen contact op met het seminar of met de Sophia Stichting.

In het eerste seminar leerden de studenten een nieuw mensbeeld kennen, zoals van de 4-ledige mens. Ze leefden zich in het kleine kind tot 7 jaar in, leerden de fenomenologische manier van waarnemen in de praktijk, en deden creatieve vakken zoals euritmie, schilderen en handwerken. Een student schreef:

"De week voor Pasen vond een gebeurtenis voor heel Oekraïne plaats in onze school! Wij ontvingen voor de eerste keer een kernseminar van de vrijeschool opleiding. Het was de start van de opleiding voor vrijeschool leraren, die werd geleid door: Elena Lihoded, Valentina Golovyna, Inna Babenkova en Rimma Tarasova. Jullie zijn geweldig, heel erg bedankt, ik wil meer!!"

De indrukken zijn overweldigend, we deden veel kennis en ervaringen op, kregen antwoorden op veel vragen. Maar de vragen werden er niet minder door, maar worden meer! Dat is de wet van wording. En ieder goed seminar heeft tenminste twee seminaren in zich - het eerste: dat wat gepland is, het tweede: wat er gebeurt in de pauzes, bij ontmoetingen. Wanneer het eerste aan het eind van de dag klaar is, gaat het tweede door met een eigen charme. Ook omdat onze collega's en vrienden uit bijna alle vrijescholen van Oekraïne deelnamen.

Wij danken van harte de Sophia school en de Borysfen school uit Kyiv, het vrijeschool initiatief "Yavir", de vrijeschool van Dnipro en Bazhena, de vrijeschool Stupeni uit Odessa en Divosvit uit Charkiv. We danken ook de Freunde der Erziehungskunst voor de financiële hulp.

Men zegt dat goede dingen herhaald moeten worden. Zo zijn de volgende seminaren in juni, augustus en oktober. Wij verheugen ons op de nieuwe ontmoetingen!"

Het tweede seminar vond eind juni plaats met 23 studenten. Deze keer betaalden de studenten hun kosten zelf. Een studente vroeg steun bij de Hulpkring Oekraïne in Nederland * , 2 anderen bij de Sophia Stichting. Een leraar kon meewerken aan het seminar, en kreeg ook steun van Sophia om met zijn gezin rust te kunnen nemen na drie maanden beschietingen in Dnipro.

In dit tweede seminar stond de ontwikkeling van het kind centraal, en we keken nu meer naar de leeftijd van 7-14 jaar, bestudeerden de temperamenten, en breiden onze vaardigheden uit door : theorie, kunst, ontmoetingen. Een studente schreef over deze week:

"Mijn naam is Oleksandra Dubovytska. Ik ging naar Horodenka in maart omdat het in Kyiv waar ik woon te gevaarlijk werd. Mijn dochter kon in Horodenka haar vrijeschool voortzetten. Ik hoorde over de opleiding voor vrijeschool leraren en besloot te gaan studeren. Gelukkig was de bijdrage vrijwillig, ik mocht betalen wat ik kon. Ik bezocht de seminaren in april en juni. In deze tijd kregen we lezingen over menskunde, fenomenologie, ontwikkeling van het kind in de eerste 14 jaar, temperamenten, zintuigenleer. In praktische lessen leerden we boetsen met klei en was, en maakten we poppen. Ook was er euritmie en Bothmer gymnastiek. Het was interessant te zien hoe de muziek- en schilderlessen zijn opgebouwd van de 1e tot de 8e klas. Als moeder kreeg ik veel antwoorden over opvoeding. Ik wil met deze studie verder, en hoop dat de school ook de volgende seminaren kan organiseren, en dat docenten uit andere steden kunnen komen. Heel erg bedankt voor de opleiding!"

De aanmelding voor het derde seminar in augustus loopt al. Thema's daar worden voorbereid: opvoeding, leeftijd van 14-21 jaar, de 12 zintuigen, jaarritmen. De thema's beleven we weer door muziek, euritmie, schilderen en zwart-wit tekenen.

Dit alles is niet het enige wat in de school gebeurde in de afgelopen 4 maanden: Trauma pedagogie, therapeutische klassen, olympiade voor de 5e klassers, en lezingen door Jean-Pierre Caron over economische en sociale vragen in de vrijeschool. Daarover hoop ik later nog te schrijven.

Elena Lichodid – Klasselerares van vrijeschool Dnipro
- Docente opleiding vrijeschool leraren

Over de kinderen....

De oorlog laat diepe sporen na in het leven van de kinderen. Veel kinderen zijn gevlucht, naar het westen of in Oekraïne zelf. Hieronder volgt een persoonlijk verhaal van Irina Karaseva, klassereraar van de 3e klas in Kyiv, over een bijzondere ontmoeting met haar kinderen in deze tijd.

Irina Karaseva - Ontmoeting met mijn leerlingen in Stuttgart

Irina is lerares van de 3e klas in de vrijeschool Sophia in Kyiv. Zij ondergaat nu chemotherapie vanwege kanker. In Innsbruck geeft zij les aan oekraïense kinderen (CvD)

Tot op het laatste moment kon ik niet geloven dat het mogelijk zou zijn om de kinderen van mijn klas te ontmoeten voor het einde van de oorlog. Op de 24^e februari wist ik helemaal niet of ik ze überhaupt nog terug zou zien. En nu kreeg ik zo'n geschenk. Ik ontmoette mijn kinderen. Hoe kon dat gebeuren?

*Voor de ontmoeting besprak ik met de ouders gedurende een maand hoe mooi het zou zijn om het schooljaar samen af te sluiten. Ik vertelde de ouders hoe belangrijk het is voor de leerlingen om de aarde onder hun voeten te voelen op deze leeftijd van de Rubikon * : hoewel we nu niet in Kyiv zijn blijven we verbonden als een gemeenschap.*

Ik begreep wel dat we verstrooid waren naar verschillende landen in Europa, dat de gezinnen verschillende financiële mogelijkheden hebben, en er

vragen met documenten waren. Maar ik was er ook van overtuigd, dat wanneer kinderen echt iets nodig hebben op hun weg, dat het dan ook zou komen. Hier was het niet anders...

Ik heb een bijzondere moeder, Olga, wiens dochter mijn klas bezoekt. Zij helpt me met alles, ook met de organisatie van het onderwijs tijdens de lockdowns. Nu leeft zij met haar dochter in Stuttgart. Haar oudste dochter studeert aan de Freie Hochschule in Stuttgart om vrijeschool lerares te worden. Zij heet Olena. Zij kwam eens in mijn klas in Kyiv om een stage doen. Mijn kinderen kennen haar dus goed. Dit gezin hielp ons samen met andere studenten van de Freie Hochschule om onze klasse-ontmoeting te organiseren. Het was ongelooflijk: 14 gezinnen, ouders, leerlingen en hun jongste broertjes en zusjes reisden soms meer dan 1000 kilometer om elkaar en mij als hun lerares te zien. Zij kwamen uit Spanje, Zweden, Zwitserland, Hongarije, Polen, Tsjechië, Kroatië en verschillende delen van Duitsland. Zelf kwam ik uit Oostenrijk. Mijn assistente kwam uit Frankrijk. En er was ook een euritmie lerares van onze school in Kyiv om te helpen met euritmie lessen.

Wat deden wij in die bijzondere week? In de eerste plaats was het de periode over bouwen. We hebben niets gebouwd, want we besloten om dat te doen in Oekraïne, wanneer we weer terugkomen. In plaats daarvan bestudeerden wij verschillende typen huizen en gebouwen, we tekenden ze, en waren zelfs zo gelukkig om enkele voorbeelden te zien. Op de eerste dag liepen we al 12 kilometer! Dat was als een excursie: we zagen halfvakwerk huizen, koninklijke wijngaarden, lavendeltuinen, cactussen. De kinderen konden daar niet zomaar aan voorbij lopen. Cactusnaalden werden uitgetrokken tot aan het einde van de week. Twee jongens namen kleine cactussen mee om hen te planten op de plek waar ze nu wonen.

De kinderen zongen samen met de studenten liedjes, speelden buiten, maakten tekeningen met kleuren, boetseerden met klei, verfded tassen en stenen, naaiden jongleerballen, weefden armbandjes en kookten zelfs knoedels. We wilden oekraïense liederen zingen, maar de kinderen zongen joodse liedjes. Ja, wat zouden kinderen anders zingen nadat ze het hele schooljaar verhalen hadden gehoord uit het Oude Testament?

In het voorjaar waren er vijf leerlingen jarig geweest. Natuurlijk feliciteerden we hen on-line, maar dat was niet wat ze nodig hadden. Dus vierden we de verjaardagen tijdens onze ontmoetingsweek: iedere dag hadden we een verjaardagsfeestje met speciale kringdانسjes, liedjes, cakes en geschenken.

Zo kwamen we ook eens in een café om ijs te eten. Toevallig waren daar twee brandweermannen die ook een ijsje aten. Zij nodigden de kinderen uit om hun brandweerauto te ontdekken. De kinderen waren er heel blij mee, en de brandweermannen blijkbaar ook.

Uiteindelijk kwam de tijd om afscheid te nemen. Dat was niet makkelijk. We omarmden elkaar en huilden. De kinderen vroegen of we niet ten minste een maand op deze manier konden studeren. Ik vertelde hen, dat de studenten na de vakantie zelf weer met hun studie zouden beginnen, we konden niet langer in hun school blijven. De leerlingen zeiden: "Wanneer mensen zonder plek om te wonen en te studeren naar onze school in Kyiv zouden komen, zouden wij hen zeker de gymzaal aanbieden, zodat zij daar konden wonen zolang nodig."

Ik realiseerde mij dat de kinderen gerijpt waren. Zij begrepen dat hun leraar niet op alle vragen een antwoord heeft, zoals: "Waarom doet Poetin dat allemaal?" of: "Wanneer komt er een eind aan de oorlog?" Zij gingen door hun Rubikon en nu weten ze: "De juf kan niet alles weten en voor elkaar krijgen, maar zij houdt van ons zoals ze altijd gedaan heeft." En ik ben heel dankbaar voor deze week. (vert. CB)*

* De Rubikon is een rivier in Midden Italië. In de tijd van Julius Ceasar vormde die een grens die door een legeraanvoerder niet overgestoken mocht worden. Ceasar deed dat toch, en trok op naar Rome om zijn rivaal Pompeius te verdrijven. De gedachte is: Ga je die grens over, dan is er geen weg terug. In de vrijeschool pedagogie wordt het 9^e levensjaar gezien als een grens, een Rubikon, waarna de kindertijd verlaten wordt. Ook hier is geen weg terug. Het is een gevoelige periode die speciale pedagogische aandacht vraagt. (CB)

Antrovista

Antrovista heeft voor de Hulpkring Oekraïne een webpagina aangemaakt. Daarop kunt u de informatie en berichten van de Hulpkring vinden. Daarnaast is er een rubriek "Achtergronden" over de gebeurtenissen in Oekraïne. Er zijn verschillende inzichten en gevoelens over alles wat er gebeurt, en net als in coronatijd, soms best beladen. Als Hulpkring willen we ons daar niet in mengen, maar ons vooral concentreren op de hulp. De inhoud die in de rubriek "Achtergronden" komen zijn vrij om te downloaden en geheel voor verantwoording van de auteurs. Onlangs werden twee nieuwe bijdragen geplaatst:

Beeld: Natalja Yeschenko

1. *Yaroslava Black-Terletska – Stalins koeien, Poetins tinnen soldaten.*

Yaroslava Black-Terletska is geboren in West-Oekraïne, nu werkzaam als geestelijke in de christengemeenschap in Keulen. Zij beschrijft op aangrijpende en persoonlijke wijze hoe de politiek van Rusland het leven van haar en haar familie heeft belast. Haar perspectief is: oorlogen over territorium horen niet meer in deze tijd thuis. Het gaat niet om het veroveren van grondgebied, maar om een strijd van waarden.

2. *Louise Kelder - Kunstkring 1919, wat heeft Oekraïne aan Europa bij te dragen?*

Louise schrijft daarover: "Een eeuw na een korte turbulente periode van onafhankelijkheid vond in Kiev de conferentie plaats "Soul of Europe" 2017, waarbij ik aanwezig kon zijn. Dankzij een toegewijde vertaalster kon ik daarin een werkgroep meemaken over het geestelijk reveil in de tijd na de

WO 1 en na de revolutie in Rusland, toen ook het Goetheanum tot stand kwam. Deze periode zou helemaal in de vergetelheid zijn geraakt onder het Sovjetbewind, ware het niet dat één man in staat was, na zijn terugkeer in 1991 naar Oekraïne, de betrokken kunstenaars weer tot leven te wekken en hun gedachtegoed in de aandacht te brengen. En daardoor de antroposofie te ontdekken! "

Hier kunt u onze pagina vinden: <https://www.antrovista.com/ukraine.html>

Over de Hulpkring Oekraïne

De Hulpkring Oekraïne is eind februari opgericht door Cornelis Boogerd van de Werkgroep Tsjechië en Slowakije, en Carla van Dijk en Louise Kelder van de voormalige werkgroep Oekraïne en Rusland, beide werkgroepen werkten jaren met Stichting Helias samen, tot die twee jaar geleden besloot een andere koers te gaan varen. Wij hebben 30 jaar ervaring in ondersteuning van de vrijeschool beweging in de genoemde landen, en besloten onze krachten te bundelen en onze netwerken te verenigen voor deze actie. Daartoe konden we een rekeningnummer openen bij de Iona Stichting. We werken internationaal samen met de Freunde der Erziehungskunst, de ECSWE (European Counsel for Steiner Waldorf Education), met de landencoördinatoren van verschillende landen voor deze actie, en natuurlijk met scholen, organisaties en vele mensen in Oekraïne zelf, zoals de Stichting Sophia.

In Nederland werken we samen met de Iona Stichting, het IHF (Internationaal Hulpfonds), de VVS (Vereniging van Vrije Scholen), Stichting Helias, en met lokale hulpkringen of individuele mensen die opvang aanbieden.

Wij willen in deze situatie vluchtelingen helpen aan onderdak of op andere manieren. Zo begeleiden we een aantal van hen op afstand naar opvang in Slowakije, Tsjechië, Duitsland of Nederland. Verder geven we ondersteuning en informatie aan mensen die in Nederland vluchtelingen opvangen. In Oekraïne helpen wij mensen om daar te overleven en hun leven na de oorlog weer op te bouwen, waar een aantal nu al mee bezig zijn. Wij ondersteunden er verschillende projecten. Door middel van deze Nieuwsbrief houden we u op de hoogte van de acties. U kunt ons financieel steunen op onderstaande rekening.

IBAN: NL23 TRIO 0212 1898 40 van de IONA Stichting, onder vermelding van NOODHULP Oekraïne, of fonds 2755. U kunt in dit fonds ook schenken via de website van de Iona Stichting:

<https://www.iona.nl/schenken-algemeen/direct-schenken/>

Hartelijk dank voor uw medeleven en ondersteuning,

Namens de Hulpkring Oekraïne:

Louise kelder – louisekelder@casema.nl

Carla van Dijk - carlavandijk7@gmail.com

Cornelis Boogerd – meel@soverin.net